

Uzasadnienie:

Wprowadzenie Bonu Zajęć Sportowych jest sposobem finansowania zajęć pozaszkolnych dla dzieci i młodzieży.

Badania wskazują na pogarszający się poziom sprawności fizycznej dzieci i młodzieży. Przyczyną istotną takiego stanu rzeczy małą aktywność ruchową dzieci i młodzieży, pomimo, jak napisano w **Programu Rozwoju oraz Promocji Sportu i Rekreacji w Krakowie na lata 2007-2011**, wprowadzenia czwartej lekcji wf w szkole. Bon Zajęć Sportowych byłby sposobem na odbieranie należnych każdemu dziecku zajęć związanych z rekreacją. Wydział Edukacji rejestrowałby podmioty, które prezentowałyby Miastu swój program. Wyboru podmiotu a więc i programu dokonywałiby rodzice i uczniowie.

Pod pojęciem Bonu Zajęć Sportowych rozumiemy talon (kupon, czek imienny) mający charakter finansowy o określonej sile nabywczej, który można zrealizować w dowolnie wybranym ośrodku sportu i rekreacji. Rolę odbiorców mogą pełnić zarówno rodzice uczniów, jak i uczniowie – dokumentując swoje samodzielne wybory. Bony określają uprawnienia do „zakupu” uczestnictwa w zajęciach sportowych i rekreacyjnych i nie stanowią przedmiotu obrotu (kupno – sprzedaż), są dokumentem imiennym i wykluczają możliwość zrzeczenia się na cudzą korzyść.

Wprowadzenie Bonu Zajęć Sportowych, będzie podstawą urzeczywistnienia wolności wyboru rodziców i uczniów do popierania rozwoju sportu (wszak konkurencyjności jest podstawą dbania o jakość).

Podstawą wyliczenia Bonu Zajęć Sportowych („pieniądz podąża za uczniem”) jest przeciętny koszt jednostkowy uczestnictwa w pozalekcyjnych zajęciach sportowych przypadający na jednego ucznia, który z reguły przewyższa marginalny koszt jednostkowy. W podmiotach sportowych (kluby sportowe, baseny etc.) i tak wystąpią tzw. *korzyści skali* (koszt przeciętny spada wraz ze wzrostem liczby uczestników). Co znaczy, że niewykorzystane w pełni zasoby powodują, że przyjęcie dodatkowych uczestników nie wymaga dodatkowego zatrudnienia trenerów, wynajęcia sal i ponoszenia innych kosztów, mogą zaś przyczynić się do podniesienia poziomu oferty.

W literaturze (przede wszystkim anglosaskiej) z zakresu ekonomii można znaleźć opis wielu modeli bonów.

Wyżej zaproponowany model zachęcania coraz szerszej grupy dzieci młodzieży do podniesienia swojej sprawności fizycznej został sprawdzony w praktyce. Słowacy trzy lata temu wprowadzili Bon Zajęć Sportowych i uzyskali w ciągu roku 42% zwiększenie udziału dzieci i młodzieży w zajęciach sportowych.

Po pilotażu modelu na zajęciach sportowych trzeba w jak najkrótszym czasie wprowadzić Bon Zajęć Pozalekcyjnych – obejmujący poza zajęciami sportowymi zajęcia inne (językowe, kółek plastycznych, działalności chóru etc.) Ten Bon również został przećwiczony przez Słowaków i w Estonii z doskonałymi wynikami.